

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 012801 13 U
Sarajevo, 09.09.2015.godine.

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Mirsade Džindo i Branimira Orašanina kao članova vijeća, uz sudjelovanje Žanke Bajić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja INTESA SANPAOLO BANKA d.d. Sarajevo, koju zastupa Branko Marić, advokat AD Marić & Co d.o.o. iz Sarajeva, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-10/13 ZL od 06.02.2013.godine tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.09.2015.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se djelimično uvažava i rješenje tuženog u stavu IV i V, kojim se nalaže Intesa Sanpaolo Banci BiH da izvrši povrat bjanko mjenice koju je ~~X~~ kao jemac avalirala uz Ugovor o jemstvu o korištenju kreditne kartice „BAMCARD“ i kreditnom limitu, po Ugovoru broj: 19226/03 od 16.12.2003.godine i obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH o načinu izvršavanja upravnih mjera naloženih u tački IV rješenja, se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovno rješavanje u tom dijelu.

U ostalom dijelu tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, broj i datum kao u uvodu, usvojen je prigovor ~~X~~ iz ~~X~~ protiv Intesa Sanpaolo banke BiH zbog obrade ličnih podataka imenovane kao jemca, zabranjeno je banci da obrađuje lične podatke ~~X~~, kao jemca po Ugovoru o korištenju nenamjenskog kredita broj: 19226/3 od 21.08.2008.godine i naloženo da izvrši brisanje ličnih podataka imenovane, kao jemca po Ugovoru o korištenju nenamjenskog kredita, kao i da izvrši povrat bjanko mjenice koju je avalirala kao jemac uz Ugovor o jemstvu o korištenju kreditne karice „BAMCARD“ i kreditnom limitu po Ugovoru broj: 19226/03 od 16.12.2003.godine, te konačno naloženo Intesa Sanpaolo banci BiH da u roku od 15 dana obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih

podataka u Bosni i Hercegovini o načinu izvršavanja upravnih mjera naloženih u tački III i IV dispozitiva predmetnog rješenja.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je osporio pravilnost rješenja tužene zbog toga što smatra da je tužena prilikom donošenja rješenja prekoračila granice svojih ovlaštenja. U obrazloženju tužbe navodi da se tužena upušta u ocjenu postojanja ili nepostojanja obaveza podnosioca prigovora, pa nakon duže elaboracije utvrđuje da je prestala obaveza podnosioca prigovora prema tužitelju, zatim se nezakonito upušta u ocjenu obligacionopravnih odnosa, te utvrđivanja prava i obaveza ugovornih strana, pa čak navodi da je Zakon o obligacionim odnosima relevantan zakon za utvrđivanje da li je tužitelj bez dozvole podnosioca prigovora obrađivao njegove lične podatke. Kompletно pobijano rješenje se zasniva na konstrukciji tuženog koji je sebi dao za pravo da utvrđuje da je prestala obaveza podnosioca prigovora i da je zbog toga ona neosnovano registrovana kao dužnik u Jedinstvenom registru kredita. Smatra da tuženi nema pravo da cijeni da li obaveza podnositeljice prigovora iz obligacionopravnog odnosa postoji ili ne, jer o tome može odlučivati samo sud. Dalje navodi, da pobijano rješenje ne sadrži nikakvo obrazloženje u odnosu na tačku IV izreke. Iz obrazloženja je vidljivo samo da je tužena postupila po zahtjevu ~~X~~ ~~X~~ ali ne daje objašnjenje zbog čega je udovoljeno takvom zahtjevu. Iz odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka proizilazi da tuženi nema zakonskih ovlaštenja da naloži povrat bjanko mjenice. U preambuli pobijanog rješenja tužena se poziva na odredbe člana 40. stav 1. tačka b) Zakona o zaštiti ličnih podataka. Međutim, po mišljenju tužitelja, ovlaštenja tužene za postupanje su sadržana u odredbi stava 2. istog člana, te jedino tačka e) sadrži ovlaštenja koja Agencija može primijeniti direktno prema tužitelju. Smatra da nigdje nije predviđeno pravo tužene da se direktno miješa u jedan obligacionopravni odnos, pa je nalažanje tužitelju da jemcu izvrši povrat mjenice, po mišljenju tužitelja bez uporišta u zakonu. Pojašnjava šta je mjenica, navodeći da tuženoj očigledno nije jasno šta predstavlja mjenica, te ističe da bi vraćanje mjenice značilo da dolazi do prestanka mjeničnih prava i to ne samo prema ~~X~~ ~~X~~, već i prema glavnom dužniku. Posebno napominje da mjenica čiji je povrat naložen spornim dijelom pobijanog rješenja sadrži ne samo potpis naprijed imenovane već i potpis glavnog dužnika. Prema tome, sve dok postoji obaveza glavnog dužnika po kreditnoj kartici tužitelj je ovlašten da se u slučaju potrebe naplati po mjenici od glavnog dužnika. Slijedom navedenog ističe da tužena nema nikakva ovlaštenja da naloži vraćanje mjenice, on samo može zabraniti obradu podataka koji se nalaze u takvoj ispravi. Predlaže da sud održi usmenu raspravu u skladu sa odredbama Zakona o upravnim sporovima, te o trošku tužitelja angažuje vještaka finansijske struke da da svoje mišljenje i nalaz i konačno kao nezakonito poništi rješenje Agencije za zaštitu ličnih podataka.

U veoma opširnom odgovoru na tužbu, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02 do 74/13), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tužena Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka je, saglasno članu 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11), u provedenom postupku ispitivala zakonitost obrade ličnih podataka, odnosno, po kom pravnom osnovu je Intesa Sanpaolo Banka BiH, kao pravni sljednik UPI Banke d.d. Sarajevo, obrađivala lične podatke podnositeljice prigovora kao jemca. Naime, prema podacima spisa predmeta obrada predmetnih podataka započeta je u skladu sa Ugovorom o jemstvu o korištenju kreditne karice BAMCARD i kreditnom limitu između korisnice kreditne kartice i UPI Banke d.d. Sarajevo od 16.12.2003.godine, nakon čega je dana 21.08.2008.godine zaključen novi Ugovor o korištenju nenamjenskog kredita između UPI Banke d.d. Sarajevo i korisnice kartice. U postupku koji je vođen nakon ulaganja prigovora ~~X~~ ~~X~~ kao jemca po navedenom kreditnom limitu (za glavnog dužnika ~~X~~ ~~X~~ izvršen je vanredni inspekcijski nadzor kod obrađivača (kontrolora) predmetnih podataka Intese Sanpaolo Banke BiH – Filijale Sarajevo, ul. Obala Kulina Bana 9 a, Sarajevo, o čemu je sačinjen Zapisnik broj: 03-1-37-3-921-3/12 ZL od 04.12.2012.godine. U postupku inspekcijskog nadzora inspektor je izvršio uvid u zahtjev za izdavanje kreditne kartice, Ugovor o korištenju kreditne kartice BAMCARD i kreditnom limitu između korisnice kreditne kartice ~~X~~ ~~X~~ i UPI Banke d.d. Sarajevo broj: 19226/03 i Ugovor o jemstvu o korištenju kreditne kartice BAMCARD i kreditnom limitu po Ugovoru broj: 19226/03, koji je zaključen između UPI Banke d.d. Sarajevo i podnositeljice prigovora ~~X~~ ~~X~~ od 16.12.2003.godine. Prema podacima prikupljenim u postupku inspekcijskog nadzora, utvrđeno je da je dana 21.08.2008.godine potpisan novi Ugovor o korištenju nenamjenskog kredita putem MasterCard kreditne revolving kartice između UPI Banke d.d. Sarajevo i korisnika kartice ~~X~~ ~~X~~ koji Ugovor je zaključen zbog toga što je Nadzorni odbor banke donio Odluku o migraciji procesiranja kartičnog poslovanja UPI Banke sa BAMCARD procesnog centra na procesni centar PBZ Card br. SB 29.02.2008-12, te da u vrijeme potpisivanja novog Ugovora o korištenju nenamjenskog kredita između kontrolora i korisnika kartice od 21.08.2008.godine kontrolor nije kontaktirao jemca u svrhu potpisivanja novog Ugovora o jemstvu. Prema izjavi odgovornog lica Intese Sanpaolo banke BiH – Filijale Sarajevo, nije zaključen novi ugovor o jemstvu sa podnositeljicom prigovora ~~X~~ ~~X~~ niti je banka kontaktirala jemca u svrhu potpisivanja novog Ugovora o jemstvu. Na upit inspektora odgovorno lice banke je pojasnilo da je novi ugovor zaključen temeljem tačke 15.13. Ugovora o izdavanju karice od 21.08.2008.godine, kojom je precizirano da sve odredbe prethodnog Ugovora o korištenju nenamjenskog kredita putem bankovne karice koje nisu u suprotnosti sa ovim ugovorom ostaju na snazi. Na temelju utvrđenih činjenica u postupku vanrednog inspekcijskog nadzora, tužena Konačno je tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka osporenim rješenjem prigovor podnositeljice ~~X~~ ~~X~~ protiv Intese Sanpaolo Banke BiH zbog obrade ličnih podataka kao jemca usvojila, te zabranila banci da obrađuje lične podatke ~~X~~ ~~X~~ kao jemca po Ugovoru o korištenju nenamjenskog kredita broj: 19226/3 od 21.08.2008.godine i naložila banci da izvrši brisanje ličnih podataka imenovane, kao jemca po Ugovoru o korištenju nenamjenskog kredita, te da izvrši povrat bjanko mjenice koju je avalirala kao jemac uz Ugovor o jemstvu o korištenju kreditne karice „BAMCARD“ i kreditnom limitu po Ugovoru broj: 19226/03 od 16.12.2003.godine, te konačno da o načinu izvršavanja upravnih mjera naloženih u tački III i IV dispozitiva predmetnog rješenja obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u roku od 15 dana.

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u BiH koji se odnosi na zakonitost obrade ličnih podataka podnosioca prigovora kao jemca prema odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06, 76/11 i 89/11).

Prije svega, ovo vijeće za upravne sporove je ispitalo osnovanost prigovora tužbe kojima se osporava tačka I, II i III, pobijanog rješenja od 06.02.2013.godine. Naime, tačno je da se tužena dijelom u obrazloženju osporenog akta pogrešno poziva na odredbe Zakona o obligacionopravnim odnosima. Međutim, po ocjeni ovog vijeća navedena povreda nije uticala na njegovu pravilnost, jer osporeno rješenje u suštini, sadrži relevantna obrazloženja koja su utemeljena na odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, pa je u ovom dijelu osporeno rješenje pravilno i zakonito, a provedeni postupak inspeksijskog nadzora u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem iz kojih razloga je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), u ovom dijelu (stav I, II i III rješenja) sud u ovom dijelu tužbu odbio.

Međutim, osnovano se tužbom prigovara da je tužena u postupku koji je vođen prekoračila granice ovlaštenja koja su joj data Zakonom o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH, broj: 49/06, 76/11 i 89/11). Naime, osporenom tačkom IV rješenja broj: UP1 03-1-376-110/13 ZL od 06.02.2013.godine tužena je naložila tužitelju - Intesa Sanpaolo Banci BiH, da izvrši povrat bjanko mjenice koju je ~~X~~ avalirala kao jemac uz Ugovor o jemstvu o korištenju kreditne kartice „BAMCARD“ i kreditnom limitu, po Ugovoru broj: 19226/03 od 16.12.2003.godine. Također, u skladu sa tačkom V osporenog rješenja tužitelj – Intesa Sanpaolo Banka je dužna u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i hercegovini o načinu izvršavanja upravnih mjera naloženih u tački III i IV dispozitiva rješenja i dostaviti dokaze o tome. Po ocjeni ovog vijeća za upravne sporove, tužena je pogrešno i suprotno propisima iz člana 40. stava 2. tačka e) Zakona o zaštiti ličnih podataka naložila banci da izvrši povrat bjanko mjenice jemcu. Naime, prema odredbi člana 40. stav 1. navedenog Zakona, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka je ovlaštena da vrši nadgledanje provođenja odredbi ovog Zakona, drugih zakona u obradi ličnih podataka, da postupa po podnesenim prigovorima, i dr. U tom smislu, kako je to definisano naprijed citiranim propisom iz člana 40. stav 2. tačka e) Zakona o zaštiti ličnih podataka Agencija može naložiti blokiranje, brisanje ili uništavanje podataka, privremenu ili trajnu zabranu obrade, upozorava ili opominje kontrolora. Nije sporno da tužena u skladu sa svojim nadležnostima, kada utvrdi kršenje Zakona o zaštiti ličnih podataka može naložiti blokiranje, brisanje ili uništavanje podataka, privremenu ili trajnu zabranu obrade te upozoriti ili opomenuti kontrolora koji takve podatke nezakonito obrađuje. Međutim, po shvatanju ovog suda, nalaganjem tužitelju da izvrši povrat mjenice jemcu, te izvršenjem takve mjere, omogućilo bi se drugom licu da dođe u posjed ličnih podataka drugog lica, bez njegove saglasnosti, što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka.

Osim toga, tužitelj je prema dokumentaciji spisa predmeta o nemogućnosti izvršavanja naložene mjere pismeno, i to dopisom od 25.02.2013.godine, obavijestio

tuženu Agenciju za zaštitu ličnih podataka. Iz navedenog dopisa, te poziva za preuzimanje mjenice na osnovu Ugovora o korištenju kreditne kartice BAMCARD i kreditnog limita broj 19226/03, je evidentno da je tužitelj pozvao glavnog dužnika i jemca da se u njihovom prisustvu izvrši poništavanje predmetne mjenice kako se ista ne bi mogla dalje koristiti od bilo koje strane, te Agenciji dostavila potvrdu, odnosno kopiju iz Internog sistema banke da je imenovana (podnositeljica prigovora) na dan 22.02.2013.godine prestala biti jemac po navedenom Ugovoru.

Iz naprijed navedenih razloga, sud je poništio konačni upravni akt u stavu IV i djelimično u stavu V i predmet vratio tuženom organu na ponovno rješavanje u tom dijelu, primjenom člana 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

Prijedlog tužitelja da sud odredi vještačenje, sud nije uvažio, obzirom da ne postoje uslovi da se ovaj dokaz posebno cijeni u upravnom sporu, jer se radi o dokazu koji tužitelj nije predložio u toku upravnog postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, niti je pribavljen od strane upravnih organa.

Sud nije uvažio prijedlog tužitelja da zakaže raspravu. Ovo iz razloga što upravni spor sud rješava na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, a samo izuzetno iz razloga navedenih u odredbi člana 34. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud može odrediti raspravu radi rješavanja upravnog spora. Osim toga, tužitelj nije obrazložio zakonske razloge zbog kojih smatra da je sporna stvar složena, ni da je potrebno održavanje usmene rasprave radi boljeg razjašnjenja stanja stvari.

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Žanka Bajić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo

[Signature]
[Stamp: SUD BOSNE I HERCEGOVINE, SARAJEVO, ODRŽANJE, 21. 03. 2013.]